

کرونا سبک زندگی بیشتر مردم را تغییر داد و زندگی گردشگران را بیشتر

دگر گونی جهان جهانگردان

گروه خراسانیات

وقتی چیزی را بسیاری می خواهی، ولی نداری و نمی توانی داشته باشی، به احتمال بهتر است اصلا در باره اش فکر نکنی و آن را از ذهنت بیرون بیاوری. کرونا یا بسیاری از علایق ما این کار را کرد؛ بسیاری از دل خوشی هایمان را ممنوع کرد و ما وقتی دیدیم هیچ کاری از دستمان ساخته نیست و در برابر این ویروس بی سلاح هستیم، تصمیم گرفتیم در باره دل خوشی هایمان کمتر فکر کنیم تا بیش از این آزار نبینیم. پذیرفتیم که حالا باید از زندگی جور دیگری لذت ببریم. سوای گذشته. از مهم ترین این علاقه ها گردش و سفر بود که مدت ها ست از آن دوری کرده ایم، آن هم در حالی که در هوای بهشتی بهار، یک جور هوای چمدان بستم به سرمان افتاد و در روزهای بلند تابستان طوری دیگر، در روزهای بارانی یا بیوزبرگریزان زیبا به طریقی هوس سفر کردیم و در دل فرنگی و روزهای زمستانی با حالی دیگر. اما پرهیز را پیشه کردیم، چون چاره ای نداشتیم.

حالا یک سال از زیستنمان با کرونا می گذرد و هرکدام به نوبه خود تجربیات متفاوتی را در سال ۱۹۹۰ز سر گذرانده ایم. یک گروه از افرادی که سبک زندگی شان در این مدت بسیار تغییر کرد، گردشگرها و جهانگردها بودند. آن ها که نمی توانستند برای مدت طولانی در سکون بمانند، پاینده خانه شدند. به نظر شما وقتی یک «ونده» به اجبار در ایستگاهی متوقف می شود، با دنیا و با خودش چطور کنار می آید؟ آیا می تواند این توقف را به فال نیک بگیرد؟

ما در آخرین شماره خراسانیات به دنبال پاسخ همین پرسش رفتیم.

● در دوران کرونا فرصت کردم کتابم را تمام کنم

از آغاز امسال بحث های زیادی بر سر این مسئله پیش آمد که چه کار باید کرد تا صنعت گردشگری آسیب نبیند؟ بعد از تعطیلی طولانی هتل ها و اماکنگاه ها

قرار شد این مکان ها با رعایت شیوه نامه های بهداشتی مسافر پذیردند. این مسئله برای صاحبان این مکان ها به از هیچی بود، اما برای گردشگران حرفه ای به احتمال خبر مسرت بخشی نبود، زیرا سبک سفر برای جهانگردان و گردشگران چند سال است که تغییر کرده و به سمت سفر اسان، سبک کم هزینه و اقتصادی رفته است. یعنی کمتر پیش می آید گردشگران حرفه ای در هتل ها و اماکنگاه ها اتراق کنند. آن ها بیشتر کمپی می زنند یا در هر شهر و نقطه جدیدی، هم قطاران خود را پیدا می کنند که بتوانند در خانه آن ها کوتاه اقامت کنند. بنیامین ضایبی، شهردمین مارکو، جهانگردی است که از همین دست سفرهای اقتصادی انجام می دهد. او حتی برای دوره ای، با خود ۷۰۲ ایرانی به دور دنیا رفت تا ثابت کند برای سفر کردن به خود و گران قیمت احتیاجی نیست. او حالا مجبور شده است پاسست کند. آن طور که می گوید، حتی خرج سفرهایش را از کار کردن در حین سفر نمی آورده است، ولی حالا با این وضعیت ویروس کرونا نمی تواند جایی مشغول شود: «سفر چیزی است که همیشه حالم را خوب می کند و برای من عشقی است که نتوانم اندها ندارم. به همین دلیل الان که سفر نمی روم، ماجراجویی نمی کنم، طبیعت را نمی بینم و چشمم چیزهای تازه را اسکن نمی کند، تأثیر زیادی در زندگی و روحیه او داش گرفته است.»

او دلش برای رویه روشن شدن یادم های تازه

تنگ شده است: «چقدر دلم می خواهد با آدم ها دست بدهم. نمی دانم آخرین باری که دست کسی را فشردم کی بوده!» بنیامین می گوید با این حال کرونا این فرصت را به من داد تا کمی در باره خود فکر کنم و نوشتن کتاب جدیدم را تمام کنم و با عنوان «هشتاد روز دور اروپا» به چاپ برسانم: «در این مدت آفریقا هم رفتم و ۳۰ قسمت مستند به نام «ماجرای آفریقا» را ساختم. کرونا این فرصت را برایم فراهم کرد.»

● روح مهربان هستی را در زمان سکون یافتم گردشگرها سرعت خود را کم می کنند و با تأمل بیشتری با طبیعت و آدم ها ارتباط برقرار می کنند. آن ها با روح مکان ها و فرهنگ ها ارتباط می گیرند. اکبر توحیدی که مشاور گردشگری روستایی و برگزار کننده تورهای تخصصی مدیتیشن در طبیعت است، در دوران کرونا به این سمت کشیده شده و با تجربیاتی که در این مدت به دست آورده است، می گوید: «من سعی کردم کیفیت سفرهایم را تغییر دهم و به سمت گردشگری آهسته رفتم. متوجه شدم این نوع سفر چه تأثیر فوق العاده ای می تواند بر روح و روان من داشته باشد.

● به جای سفر بیرونی به سفر درونی رفتم حتی گاهی از روی اجبار زیر لب زمزمه کرده باشم که چرا که روی آسمان همین رنگ است، هر چند که در دل می دانسته است چنین نیست. با این حال او ۶ ماه تمام چشمانش را به روی سفر می بندد تا اینکه در نهایت برای دیدن خانواده قدم در راه می گذارد. می گوید: «۶ ماه بعد از شروع کرونا تصمیم گرفتم به خانوادم سر بزنم. از همین سفر هم (بیشتر به دلیل وضعیت خانواده) هراس داشتم، اما وقتی حال پدرم را شنیدم، فهمیدم که باید بروم، و حالایم تا نیم تصمیم درست بوده است؛ ۲ هفته پیش پدرم به رحمت خدا رفت.»

بعد از این اتفاق تلخ، ترابی قدر لحظه ها را بیشتر می داند و تصمیم می گیرد سبک زندگی اش را با کرونا تطبیق دهد. سفرهای برایش هم سفر می پندامی شد. مهسا می گوید: «در همان سفر کوتاهی هم که

رفتم، مجبور شدم در هتل اقامت کنم و غذای بیرون را هم نخوردم، در حالی که در سفرها معمولاً برای تعامل با جامعه مقصد و با هدف سود رساندن به محلی ها، غذاهای محلی می خوردم.» اوایل که کرونا آمده بود و پایبند خانه شده بود، احساس زندانی بودن می کرد، اما به مرور دید این نوع تفکر دردی را دوا نمی کند. به همین دلیل تصمیم گرفت به سفر «درونی» برود. این اصطلاحی است که خودش به کار می برد: «به خودم گفتم حالا که نمی شود سفر بیرونی رفت، سفر درونی بروم. به همین دلیل، هر روز و به طور مداوم برای خود اهدافی را معلوم و تلاش کردم که به رویی را مابطرف کنم. همین موضوع باعث شد روحیه ام دوباره تقویت شود و نسبت به زمانی که سفر می رفتم، این بار به شکل متفاوتی حامل خوب شدم. «مهسا مطهر در صفحه شخصی اش در فضای مجازی در باره این روزها نوشته است: «باید پذیر ی که گاهی خدا چیزی را در زندگی ات تودریغ می کند، در سالی که گذشت، همه آن چیزهایی که می ترسیدم در طول عمرم تجربه کنم، مانند فیلمی با دور تند پخش شد. بسیاری از ساختارهای ذهنی ام را فرو ریختم و دوباره ساختم. جهان برایم تغییر کرد. روی مهربان هستی همواره اینجا بود و من نمی دیدم.»

● کرونا باعث شد قدر لحظه ها را بهتر بدانم محمد جواد ترابی که پیش تر برای رصد آسمان، سرتاسر زمین را زیر پا می گذاشت، امسال از یک نقطه به کار چرخ گردون نگریسته است. شاید حتی گاهی از روی اجبار زیر لب زمزمه کرده باشم که چرا که روی آسمان همین رنگ است، هر چند که در دل می دانسته است چنین نیست. با این حال او ۶ ماه تمام چشمانش را به روی سفر می بندد تا اینکه در نهایت برای دیدن خانواده قدم در راه می گذارد. می گوید: «۶ ماه بعد از شروع کرونا تصمیم گرفتم به خانوادم سر بزنم. از همین سفر هم (بیشتر به دلیل وضعیت خانواده) هراس داشتم، اما وقتی حال پدرم را شنیدم، فهمیدم که باید بروم، و حالایم تا نیم تصمیم درست بوده است؛ ۲ هفته پیش پدرم به رحمت خدا رفت.»

بعد از این اتفاق تلخ، ترابی قدر لحظه ها را بیشتر می داند و تصمیم می گیرد سبک زندگی اش را با کرونا تطبیق دهد. سفرهای برایش هم سفر می پندامی شد. مهسا می گوید: «در همان سفر کوتاهی هم که

و بی سفری است. البته این گردشگر کارشناس نجوم در این مدت یک کسوف را هم از خلیج فارس رصد کرده است: «زمانی که میزان ابتلا به کرونا کاهش یافت، با دریافت مجوز، اولین تور علمی درایی، را روی کشتی احیا شده کیش (معروف به بوم ایرانی) با رعایت فاصله اجتماعی برگزار کردیم.»

● در باره تأثیر سفر رفتن از سردی برنامه سلامت صبح بخیر شبکه سوم سیما که می پرسیم، می گوید: «واضح ترین تغییر اضافه وزنم است. در سفر مسیرهای طولانی پیاده روی می کردم، اما دور کاری و خانه نشینی روی سلامت جسمی ام تأثیر گذاشته است.»

● امسال آن طور که دوست داشتم سفر کردم سفیر صلح و فعال محیط زیستی را که از سال ۸۵ با دو چرخه دور دنیا گشته و درخت کاشته است، بسیاری از اهالی سفر می شنا سندن. محمد تاجران الگوی بسیاری از جوانانی است که به تازگی سفر با دو چرخه را آغاز کردند. او در این یک سال هم از سفر کردن دست نکشیده است. اما تحت تأثیر کرونا سبک سفرش تغییر کرده است. تاجران که به عنوان سفیر صلح وظیفه داشت همیشه با مردم در ارتباط باشد، در این یک سال تاجایی که توانسته مسیرش را در طبیعت ادامه داده و از ارتباط با مردم پرهیز کرده است: «همیشه دوست داشتم یک زمانی باشد که بتوانم آن طور که دوست دارم سفر کنم، اما به علت کارم و نیاز به تعاملات اجتماعی فرصتش را نداشتم. کرونا به من این فرصت را داد. «به گفته تاجران برخورد مردم در روستاها چندان با قبل از کرونا فرق نداشته است، اما او یک خاطره جالب هم از این دوران دارد: «سر ظهر بود که به یک روستا رسیدم. از یک پیرزن اب خواستم. او من را به خانه اش دعوت کرد و من نیز پذیرفتم. خیلی اصرار کرد و در نهایت به سمت خانه اش راه افتادیم، اما وقتی به خانه رسیدیم، ناگهان

انگار چیزی یادش آمده باشد، گفت مادر جان تو کرونا نداری؟ من نگرانم! گفتم مادر جان من که گفتم نمی آیم. گفت من هم می ترسم به داخل خانه راهت دهم، هم دلم نمی آید این طور بگذارم بروی. در نهایت همان جلو خانه نشستیم و او برایم نان و ماست و چای آورد و خودش هم با فاصله از من نشست.»

● کرونا باعث شد شهر خودم را بهتر بشناسم ۹۸همن است و زهرآجورلو برای ای تما شای مرا سم پیرشا لیا به ر کردستان رفته است که زمزمه های رسیدن کرونا به ایران به گوش می رسد. او همان موقع سفر را نیمه کاره ها می کند و به خانه برمی گردد و خانه نشین می شود.

● برای زهرآجورلو که با هدف معرفی آداب و رسوم، لباس و غذای سنتی اقوام مختلف به طور میانگین ماهی ۲ بار سفر می رفته، این خانه نشینی چند ماهه عذاب آفرین تر از هر چیزی است. چنان که وقتی اوایل خرداد ماه دعوت نامه ای از سوی اداره میراث فرهنگی کرمانشاه برای شرکت در یک قم تور به دستش می رسد، با دفاصله

چمدان می بندد. اما نگرانی های خانواده او را از انجام این سفر منصرف می کند و این بغضی در گلو ی زهرای می شود.

● او می گوید: «یکجانشینی حس بهبودگی به من داده بود. زندگی ام از این رویه ان رو شده بود و احساس می کردم دنیا دارد برایم تمام می شود تا اینکه یکی از اماکنگاه های بوم گردی گیلان برای تهیه برنامه ای از من دعوت کرد. بلیت اتوبوس گرفتم و راهی شدم، به من داد بود. اتوبوس خالی از مسافر در مسیر همیشه شلوغ تهران به شمال، همان اول راه به من فهماند دنیا عوض شده است. حس عجیبی بود که ببینی دیگر کسی به کسی بیسکویت و میوه تعارف نمی کند. نگاه آدم ها غایب رفته است و مثل قبل شور و شوق ندارد.»

● با همه این ها به عقیده زهرآجورلو با رعایت شیوه نامه ها می شود سفر رفت و برخلاف نظر برخی مسئولان، خطر حضور در صف های مرغ و قطار شهری به مراتب بیشتر از گردشگری است.

● کرونا برای این گردشگر علاقه مند به رسوم ایرانی هم فرصتی بوده است برای تحقیق در باره لباس های محلی اقوام و ساخت مستندی در این باره. او همچنین از این فرصت برای شناخت بیشتر و معرفی جاذ به های گردشگری شهر خودش، قزوین، به مخاطبانش در فضای مجازی استفاده کرده است.

● برنامه ریزی کنند، به چه نیاز دارند. آن ها مانند کاربران دیگر ما هستند و تفاوتشان فقط در این است که از منظر تجربه سفر دیجیتال، نیازهای متفاوتی دارند. ● اقدامات محلی و هوشمندانه شرکت های بازاریابی با مقاصد گردشگری (DMO) محلی و ملی باید به جای غرق کردن مسافران در انبوهی از پیام های رقابتی، راهی پیدا و تلاش کنند پیام هایشان مکمل یکدیگر باشد و ترند های بازاریابی آن ها باید در هماهنگی با یکدیگر قرار گیرد. آن ها همچنین باید دامنه مخاطبانشان را گسترش دهند و افراد بومی را به عنوان اولین بازار را پیش روی خود در نظر بگیرند. آن ها باید در کنار تلاش برای بازاریابی چشم انداز و پیشین و جذب مسافران

برایشان فراهم شود. اگر از دید کاربر و تجربه ای که او قرار است داشته باشد به موضوع نگاه کنیم، پرسش هایی مانند «چطور می توان به افراد کمک کرد در حین سفر احساس امنیت کنند؟ آن ها نیاز دارند چه چیزهایی در باره مکانی که به آنجا سفر می کنند بداند؟ چطور می توان اطلاعات لازم را در اختیار آن ها گذاشت تا در امنیت سفرشان را انجام دهند؟» مطرح می شود. برخی افراد به سفر کردن در وضعیت کنونی علاقه مندند و برخی دیگر ترجیح می دهند صبر کنند تا وا کسیناسیون در مقیاس وسیع تر انجام شود. نباید از آن ها غافل بود، بلکه باید به این اندیشید که این افراد برای اینکه سفرهای آینده خود را هر چه زودتر

برایشان فراهم شود. اگر از دید کاربر و تجربه ای که او قرار است داشته باشد به موضوع نگاه کنیم، پرسش هایی مانند «چطور می توان به افراد کمک کرد در حین سفر احساس امنیت کنند؟ آن ها نیاز دارند چه چیزهایی در باره مکانی که به آنجا سفر می کنند بداند؟ چطور می توان اطلاعات لازم را در اختیار آن ها گذاشت تا در امنیت سفرشان را انجام دهند؟» مطرح می شود. برخی افراد به سفر کردن در وضعیت کنونی علاقه مندند و برخی دیگر ترجیح می دهند صبر کنند تا وا کسیناسیون در مقیاس وسیع تر انجام شود. نباید از آن ها غافل بود، بلکه باید به این اندیشید که این افراد برای اینکه سفرهای آینده خود را هر چه زودتر

برایشان فراهم شود. اگر از دید کاربر و تجربه ای که او قرار است داشته باشد به موضوع نگاه کنیم، پرسش هایی مانند «چطور می توان به افراد کمک کرد در حین سفر احساس امنیت کنند؟ آن ها نیاز دارند چه چیزهایی در باره مکانی که به آنجا سفر می کنند بداند؟ چطور می توان اطلاعات لازم را در اختیار آن ها گذاشت تا در امنیت سفرشان را انجام دهند؟» مطرح می شود. برخی افراد به سفر کردن در وضعیت کنونی علاقه مندند و برخی دیگر ترجیح می دهند صبر کنند تا وا کسیناسیون در مقیاس وسیع تر انجام شود. نباید از آن ها غافل بود، بلکه باید به این اندیشید که این افراد برای اینکه سفرهای آینده خود را هر چه زودتر

شهرگردی

روزنامه شهرامید و زندگی

آشنه ۲۳ اسفند ۱۳۹۹ ۲۳ شهریور ۱۳۹۹ ۲۳ شهریور ۱۳۹۹

SHAHRAHNEWS.IR

۱۳

↓

خراسانیات

گردش در حلقه فیلم چند پیشنهاد درباره موضوع سفر

در این روزهای پایانی سال که به دلیل همه گیری ویروس چسبنده کووید ۱۹ طرف مسئولان بهداشت مدام به سفر رفتن توصیه می شویم، باید صبورانه منتظر باشیم بلکه این ویروس دست از سرمان بردارد و از این شهر و دیار سفر کند و بیرون. در این وضعیت سکون و در خانه ماندگی، یکی از راه هایی که می تواند انرژی های سفر را در دل و جان زنده نگه دارد و حس و حال در سفر بودن را هر چند در حد ذره ای در جسم و جان برانگیزاند، تماشای فیلم هایی است که با محوریت سفر ساخته شده اند. به همین دلیل تصمیم گرفتم چند فیلم را در همین مضمون برای علاقه مندان سفر انتخاب معرفی کنم.

● **Into the wild (2007) به سمت طبیعت وحشی**: این فیلم برگرفته از داستان زندگی «کریستوفر مک کندلس»، دانشجویی است که پس از فارغ التحصیلی تصمیم می گیرد همه ۲۴ هزار دلار پس اندازش را به یک مؤسسه خیریه اهدا کند. او بعد از این کار سفری را به سمت آلاسکا آغاز می کند تا در دنیای وحشی و دور از تمدن زندگی کند. کریستوفر در طول سفر با آدم هایی روبه رومی شود که قبل از برخورد با سختی ها و مشکلات طبیعت وحشی، مسیر زندگی او را تغییر می دهند.

● **Tracks (2013) ردپاها**: فیلمی استرالیایی در ژانر درام به کارگردانی جان کوران که براساس داستانی واقعی ساخته شده است. این فیلم ماجرای زنی ماجراجو به اسم رایین دیویدسن است که در سال ۱۹۷۷ تصمیم می گیرد همراه با سگ و ۲۰۰ کیلومتر راه را در بیابان های استرالیای بیپیمایدانه آن سوی صحرا و اقیانوس هند برسد.

● **The Motorcycle Diaries (2004) خاطرات موتورسیکلت**: این فیلم روایتگر سیرو سفری در سال ۱۹۵۲ است که چه گوارا، چریک اسطوره ای، و دوستش، آلبرتو گرانادو، با موتورسیکلت در آمریکای جنوبی انجام داده اند. چه گوارا به واسطه مشاهده زندگی رعایای بومی که فقر به آن ها تحمیل شده بود، دچار تحول می شود.

● **The Way (2010) راه**: این فیلم داستان پدری بابایی مارتین شین را دنبال می کند که به تازگی پسر خود را از دست داده است و تصمیم می گیرد یک پیاده روی معنوی و باستانی را برای یادبود پسرش آغاز کند. امیلیو استوس، کارگردان فیلم، نقش پسر فوت شده شخصیت اصلی داستان را بر عهده دارد. در این فیلم شاهد سفر به شهر سانتیاگو ده کومپوستلا، مرکز منطقه خودمختار گالیسیا در اسپانیا، هستیم که نمایی از حیرت انگیز و جذاب و همچنین محیط های متنوعی در آن به تصویر کشیده می شود و همچنین شخصیت های جالبی نیز در طول سفر با شخصیت داستان همراه می شوند.

● **Everest (2015) اورست**: این فیلم ماجرای واقعی صعود به قله اورست در سال ۱۹۹۶ را به تصویر کشیده است که در این صعود بر اثر یک حادثه ۸ نفر کشته شدند. این فیلم جریان زنده ماندن ۲ گروه کوهنورد در یکی از خطرناک ترین فجايع تاريخ کوهنوردی را نشان می دهد.

● **Interstellar (2014) میان ستاره ای**: فیلمی حماسی و علمی تخیلی به کارگردانی کریستوفر نولان است. متیو مک کانهی، ان هتوی، جسیکا چستین، مایکل کین و مت دیمن در این فیلم به ایفای نقش پرداخته اند. ماجرای این فیلم درباره فضانوردانی است که از طریق کرم چاله ای به کهکشان دیگری سفر می کنند تا سیاره قابل سکونتی بیابند. این فیلم در دنیای رموز کهکشان به کند و کاوی پردزد.

● **Eat, Pray, Love (2010) بخور، عبادت کن، عشق بورز**: فیلمی از رایان مورفی که جولیا رابرتس و خاویر باردم از بازیگران این فیلم هستند. این فیلم ماجرای زنی است که بعد از جدایی از همسرش به این فکر می افتد که برای درک ارزش زندگی دور دنیا مسافرت کند.

● **Jungle (2017) جنگل**: این فیلم درباره سفر ماجراجوانه یک سرباز است که بعد از پایان خدمتش در ارتش قصد دارد به سفر برود و به دلیل روحیه ماجراجوانه اش سفر به جنگل های سرسبز آمازون را انتخاب می کند.

● **Nomadland (2020) سرزمین آواره ها یا عشایر**: این فیلم روایتگر داستان زنی در حدود شصت سالگی است که پس از از دست دادن همه چیز در رکود بزرگ، سفری را در غرب آمریکا آغاز می کند و به شکل عشایرون نشین زندگی می کند. این فیلم برنده جایزه شیر طلایی جشنواره فیلم ونیز شد، همچنین در جوایز گلدن گلوب سال ۲۰۲۱، رشته بهترین فیلم درام، بهترین کارگردانی، بهترین فیلم نامه و بهترین بازیگر نقش اول زن نامزد شد که از این بین توانست ۲ جایزه بهترین فیلم درام و بهترین کارگردانی را کسب کند.

● **Captain Fantastic (2016) قاپتان خارق العاده**: فیلم حالات و کیفیت زندگی خانواده ای با عقاید خاص فکری و فلسفی را به تصویر می کشد که به ناچار، بعد از یک دهه زیستن در انزوا میان جنگل های شمال غربی اقیانوس آرام، به محیط اجتماع بازمی گردند. این فیلم در جشنواره های مختلف افتخارات متعددی را به دست آورد که از میان آن ها می توان به نامزدی در یافت یک جایزه اسکار، یک جایزه گلدن گلوب و یک جایزه بافتا اشاره کرد.

حمیدسلطان آبادیان عکاس و گردشگر

زنده نگه دارد و حس و حال در سفر بودن را هر چند در حد ذره ای در جسم و جان برانگیزاند، تماشای فیلم هایی است که با محوریت سفر ساخته شده اند. به همین دلیل تصمیم گرفتم چند فیلم را در همین مضمون برای علاقه مندان سفر انتخاب معرفی کنم.

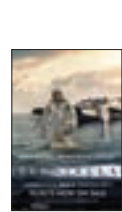
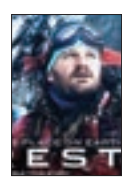
دنیای وحشی و دور از تمدن زندگی کند. کریستوفر در طول سفر با آدم هایی روبه رومی شود که قبل از برخورد با سختی ها و مشکلات طبیعت وحشی، مسیر زندگی او را تغییر می دهند.

سوی صحرا و اقیانوس هند برسد.

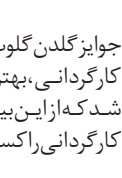
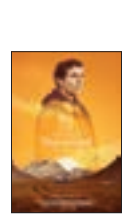
این فیلم شاهد سفر به شهر سانتیاگو ده کومپوستلا، مرکز منطقه خودمختار گالیسیا در اسپانیا، هستیم که نمایی از حیرت انگیز و جذاب و همچنین محیط های متنوعی در آن به تصویر کشیده می شود و همچنین شخصیت های جالبی نیز در طول سفر با شخصیت داستان همراه می شوند.

تا سیاره قابل سکونتی بیابند. این فیلم در دنیای رموز کهکشان به کند و کاوی پردزد.

این فیلم ماجرای زنی است که بعد از جدایی از همسرش به این فکر می افتد که برای درک ارزش زندگی دور دنیا مسافرت کند.

این فیلم در جشنواره های مختلف افتخارات متعددی را به دست آورد که از میان آن ها می توان به نامزدی در یافت یک جایزه اسکار، یک جایزه گلدن گلوب و یک جایزه بافتا اشاره کرد.

ریحانه صادقی

● **Appnovation** یک آژانس دیجیتال جهانی است که تجربه دیجیتال را با فناوری ها و عملکردهای اهربری دیگر همراه می کند. بنابر نظرسنجی جدیدی که این آژانس دیجیتال انجام داده است، نزدیک به نیمی از استفاده کنندگان بیست و پنج پلتفرم چهار ساله خدمات حوزه گردشگری، به کارگیری فناوری های دیجیتال در این حوزه را بسیار پراهمیت می دانند. انتون موریسون (Anton Morrison) نایب رئیس بخش تجربه کاربری و طراحی در این آژانس است. او درباره اینکه چگونه مقاصد گردشگری

شرکت های خدمات رسان این حوزه می توانند از این اطلاعات برای یافتن راه حل های دیجیتال مشتری محور استفاده کنند، توجه به چند نکته را ضروری می داند که به شرح زیر است.

● سلامت و امنیت در اولویت قرار دارد تحقیقات نشان می دهند که افراد فقط زمانی به سفر کردن علاقه نشان می دهند که احساس کنند در امنیت خواهند بود. در شرایط کنونی که شیوه نامه های فاصله گذاری اجتماعی و پیام های هشدار به نوعی معیار محسوب می شوند و شرکت ها موظف به پیروی از آن ها هستند، مشتری ها انتظار دارند اقدامات امنیتی و پیشگیرانه بیشتری با استفاده از خدمات مبتنی بر فناوری